

Genade

is géén vrijbrief tot het overtreden van

Gods Geboden!

door
Wim Verdouw

Genade is géén vrijbrief om Gods Geboden te overtreden!

Er zijn veel goedwillende christenen die zich laten misleiden betreffende het leven onder de genade versus het onderhouden van Gods Wet (Torah). Veel broeders en zusters hebben geen inzicht in het functioneren van Gods geboden, inzettingen en rechten die aan het volk Israël gegeven zijn. Zij denken dat het oude testament alleen maar bestaat uit de Wet, en het nieuwe testament alleen maar bestaat uit genade en beloften zonder Wet. Dit is de reden waarom zij onterecht denken dat het oude verbond is afgeschaft en er alleen nog maar genade is en de vele beloften die door geloof worden ontvangen. Vele mensen verwachten de beloften van God te zullen ontvangen door geloof, maar worden teleurgesteld wegens hun volharden in wetteloosheid. Veel goedgelovige mensen zijn gaan denken dat er iets fout is met de Wet, omdat, indien hij goed was geweest, God hem niet zou hebben vervangen door een nieuw verbond, zegt men. Wel, de oplossing is heel eenvoudig: God heeft zijn Wet (Torah) niet vervangen door een verbond van genade en beloften, maar God heeft zijn verbond, dat bezegeld was door het bloed van dieren, vernieuwd door een verbond dat werd bezegeld met het bloed van Jeshua van Nazareth.

Hoe werkte Gods genade onder het 'oude' verbond?

Wanneer iemand, tijdens het oude verbond, Gods Wet (Torah) overtreden had, diende hij berouwvol naar de tempel te gaan om voor Gods aangezicht te verschijnen. Gods heerlijke aanwezigheid was immers boven de ark van het verbond in het Heilige der Heilige. In de ark van het verbond, onder het verzoendeksel, lagen de twee stenen tafelen, geschreven met de vinger Gods, de tien woorden, waarover het bloedverbond gemaakt was. De berouwvolle zondaar diende, door zijn hand op de kop van een dier te leggen, zijn zonden te belijden en met het bloed van dit onschuldige dier zijn zonden te laten bedekken. Aan het einde van het jaar ging dan

de Hogepriester op Jom Kipur (Grote verzoendag), ook met het bloed van een dier, in het Heilige der Heilige om alle beleden zonden, en alle zonden die in onwetendheid waren bedreven, voor Gods aangezicht te brengen om zodoende het gehele volk te verzoenen. Paulus zegt: "Doch door die offeranden werden ieder jaar de zonden in gedachtenis gebracht; want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren of bokken zonden zou wegnemen." (Hebr. 10:3-4) De zonden werden dus door het bloed van dieren niet weggenomen maar bedekt. Uiteindelijk heeft Jeshua deze schaduwdienst vervuld, door als Hogepriester op te treden van het nieuwe verbond, en met zijn eigen bloed in te gaan in het hemelse Heilige der Heilige om een eeuwige verzoening aan te brengen. Door Jeshua's offer zijn dus de zonden weggedaan (Hebr. 9:26). God aanvaardde dit volmaakte offer van het zondeloze bloed van Jeshua, en schonk aan Jeshua de volledige gerechtigheid en de erfenis welke aan Abraham beloofd was. Het gevolg van dit alles vindt zijn hoogtepunt in de uitstorting van de Heilige Geest op Shavu'ot (Pinksteren). De Heilige Geest kwam over allen die Jeshua belijden als het Lam van God, dat geslacht is op Golgotha, tot verzoening van de zonde. Op deze wijze heeft Jeshua, door zijn bloed, het offer gebracht waarnaar alle gelovigen vanaf Adam hebben uitgezien.

Hoe werkt Gods genade onder het 'nieuwe' verbond?

Paulus zegt: "Want allen, die zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan: en allen, die onder de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden (en verloren gaan): want niet de hoorders der wet zijn rechtvaardig bij God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden." (Rom.2:12-13) Verder zegt Paulus: "Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hen spreekt, die onder de wet zijn (de overtreders), opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God, daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen." (Rom.3:19-20) Indien nu een mens, Jood of heiden, tijdens het nieuwe verbond Gods Wet overtreedt, dient hij berouwvol tot God te gaan langs een nieuwe en levende weg. Gods troon is in het hemelse Heilige der Heilige, en Gods Wet is de maatstaf in het oordeel voor ieder mens. Wanneer nu een mens, overtuigd van zonde, het bloed van Jeshua de Messias aanvaardt tot vergeving van zijn zonden, die ontvangt vergeving. En door bekleed te zijn met de gerechtigheid van Jeshua ontvangt hij een nieuwe en levende weg om in Gods aanwezigheid te komen. Paulus zegt: "Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jeshua, langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees, en wij een grote priester over het huis Gods hebben, laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad, en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water." (Hebr.10:19-22) Het offer dat Jeshua gebracht heeft aan het kruis van Golgotha, is het bloed van het nieuwe verbond. Op grond van dit bloed wordt de gelovige in het nieuwe testament vergeving van zonden geschonken en komt de gehele erfenis die Jeshua ontvangen heeft de gelovige ten goede. De gehele erfenis is niet alleen vergeving van onze zonden, maar ook genezing van onze smart en pijn en de genezing van al onze ziekten. Alles is door Jeshua gedragen op het kruis. "Onze ziekten heeft hij (Jeshua) op zich genomen, en onze smarten gedragen; ... om onze overtredingen werd hij (Jeshua) doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem (Jeshua), en door zijn (Jeshua) striemen is ons genezing geworden." (Jes. 53:4-5) Wat Jeshua tot stand heeft gebracht op Golgotha, is de volledige overwinning over satan en zijn heerschappij. Door de overwinning van Jeshua, en het offer van zijn bloed, worden alle gelovigen van alle tijden door één offer op Golgotha tot heerlijkheid gebracht. Allen die hun geloof gericht hebben op Jeshua de Messias, ontvangen door het gelovig aanvaarden van dit ene offer volkomen redding, bevrijding en genezing en het eeuwige leven.

Door genade zijn de zonden weggedaan maar niet de Wet

Paulus geeft ons een zéér indringende waarschuwing: "En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkaar aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen. Want indien wij opzettelijk zondigen (dat is Gods Wet overtreden), nadat wij tot erkenning der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over, maar een vreselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur, dat de wederspanningen zal verteren. Indien iemand de wet van Mozes terzijde heeft gesteld, wordt hij zonder mededogen gedood op het getuigenis van twee of drie personen. Hoeveel zwaarder straf, meent gij, zal hij verdienen, die de Zoon van God met voeten heeft getreden, het bloed des verbonds, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht en de Geest der genade gesmaad heeft? Want wij weten, wie gezegd heeft: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden! En wederom: De Here zal zijn volk oordelen. Vreselijk is het, te

vallen in de handen van de levende God! (Hebr.10:24-31) Dit zijn beslist woorden die overdacht moeten worden, om ons te behoeden voor het vrijelijk negeren van Gods Wet. Er zijn immers vele mensen, die, door de misleidingen van satan, steeds weer opnieuw zondigen met in hun gedachte 'de leugenachtige oplossing' om deze zonde dadelijk weer te belijden en vergeving te ontvangen. Zij zijn door de duivel misleid, door te denken dat zij onder de genade leven, en ondanks verzoend te zijn, nog steeds zondaren zijn. Misleid als ze zijn geloven ze nog steeds een zondaar te zijn, en geeft men zichzelf al snel een 'vrijbrief' om te mogen vallen in zonden, en is men snel geneigd te denken dat God er ook zo over denkt. Paulus zegt: "... want Wet doet zonde kennen." (Rom.3:20) Als nu een mens door geloof gerechtvaardigd is, en door God als zoon of dochter aanvaard is in Christus, dan zal deze rechtvaardige (gelovige) door geloof leven. Deze gelovige zal door de kracht van de Heilige Geest, die in hem woont, door liefde gedreven, leven in overeenstemming met Gods Wet. De gelovige zal, uit liefde tot God en uit liefde tot de naaste, nimmer Gods Wet willen overtreden of buiten werking stellen. Paulus zegt: "Stellen wij dan door het geloof de Wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de Wet." (Rom.3:31) Bevestigen is een werkwoord en geeft aan dat de gelovige handelend optreedt in overeenstemming met de Wet. Paulus zegt verder: "Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, ... Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de Wet, maar onder de genade. Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de Wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!" (Rom.6:12-15). Wij zullen toch niet, na het ontvangen van genade (vergeving van zonden), opnieuw en moedwillig de zonde bedrijven? Eenmaal verlost uit de slavernij van zonde zullen we toch niet weer opnieuw willen terugkeren onder het slavenjuk (van de zonde)? Paulus gaat heerlijk verder en zegt: "Maar God zij dank: gij waart slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is; en, vrijgemaakt van de zonde, zijt gij in dienst gekomen van de gerechtigheid." (Rom.6:17-18) "Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven. Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Jeshua de Messias, onze Here." (Rom.6:22-23) Prijs God voor zijn genade!

Volhardend geloof overwint de zonde en wandelt in gehoorzaamheid.

Paulus geeft ons een sterke bemoediging om te volharden in geloof en te overwinnen. Hij zegt: "Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs, die een ruime vergelding heeft te wachten. Want gij hebt volharding nodig, om, de wil van God (gehoorzaamheid) doende, te verkrijgen hetgeen beloofd is. Want nog een korte, korte tijd, en Hij, die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten, en mijn rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als hij nalatig (ongehoorzaam) wordt, dan heeft mijn ziel in hem geen welbehagen. Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid (ongehoorzaamheid), die ten verderve leidt, doch met geloof, dat de ziel behoudt." (Hebr.10:35-39) Paulus concludeert duidelijk: "Zo is dan de Wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed." (Rom.7:12) Wat God eist van de mens, is volkomen gehoorzaamheid aan de Wet. Maar de mens die nog onder de slavernij van de zonde leeft is niet in staat aan deze eis (gehoorzaamheid) te voldoen. Door zijn zondige natuur, zijn zondige daden en door zijn zondige begeerten wordt de niet-wedergeboren mens voortdurend door Gods Wet veroordeeld. Alleen door het in geloof aanvaarden van Gods genade, dat is het plaatsvervangende offer van Jeshua, is er geen veroordeling meer voor die gelovige die in Christus is. Paulus zegt: "Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Jeshua zijn. Want de Wet van de Geest des levens heeft u in Messias Jeshua vrijgemaakt, van de wet der zonde (overtreding) en des doods (oordeel). ... God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde (overtreding) veroordeelt in het vlees, opdat de **eis der Wet** (gehoorzaamheid) **vervuld zou worden in ons** (gelovige), die niet naar het vlees (zonde) wandelen, doch naar de Geest" (Rom 8:1-4). Het is dus onmogelijk dat een mens zonder de Geest in gehoorzaamheid kan wandelen. Daarom zegt Paulus: "Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. ... Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn" (Rom.8:14-16). Geleidt door de Heilige Geest zijn wij in Christus meer dan overwinnaars. Zij die uit de Geest geboren zijn (wedergeboren) overwinnen door deze Geest.

Gods Verbond

Om enig inzicht te verkrijgen in het functioneren van Gods Verbond zullen we beginnen met het vaststellen wat nu de Bijbel zegt over Gods Verbond. Op de berg Sinai maakt God zijn Verbond bekend door het duidelijk hoorbaar uit te spreken tegen zijn volk, het nageslacht van Abraham. Dit Verbond is niet nieuw, maar is altijd al de maatstaf geweest in Gods oordeel over de zonde. God maakte zijn Verbond bekend met de volgende woorden: "Toen sprak de Here tot u uit het midden van het vuur; een geluid van woorden hoorde

gij, maar een gestalte nam gij niet waar, er was alleen een stem. En Hij maakte u het Verbond bekend, dat Hij u gebod te houden, de Tien Woorden, en Hij schreef ze op **twee stenen tafelen**" (Deut.4:12-13; Neh.9:13-14).

De **eerste tafel** toont ons de **liefde tot God**;

- 1^e Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.
- 2^e Gij zult u geen gesneden beeld maken ...
- 3^e Gij zult Mijn Naam niet ijdel gebruiken ...
- 4^e Gedenk de Sabbatdag, dat gij die heilig ...

De **tweede tafel** toont ons de **liefde tot de naaste**;

- 5^e Eer uw vader en uw moeder.
- 6^e Gij zult niet doodslaan.
- 7^e Gij zult niet echtbreken.
- 8^e Gij zult niet stelen.
- 9^e Gij zult geen valse getuigenis spreken.
- 10^e Gij zult niet begeren.

De Woorden van het Verbond die God sprak zijn opgeschreven in Exodus 20:2-17. De wijze prediker zegt daarvan het volgende: "Van al het gehoorde is het slotwoord: Vrees God en onderhoud zijn Geboden, want dit geldt voor alle mensen" (Pred.12:13). Koning David zegt in zijn Psalm: "De Wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des Heren is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstandige. De bevelen des Heren zijn waarachtig, zij verheugen het hart; het gebod des Heren is louter, het verlicht de ogen." (Ps.19:7-8) David laat zich er door vermanen omdat de zegeningen samen gaan (met het onderhouden daarvan, want hij zegt verder: "Ook laat uw knecht zich daardoor ernstig vermanen: in het houden ervan ligt rijke beloning." (Ps.19:11) Ook Jeshua heeft het volgende als voorwaarde gesteld: "Maar indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoudt de geboden" (Matt.19:17). Het is echter voor een mens onmogelijk om uit zichzelf en zonder de hulp van Christus de Wet te houden. Door de zondige natuur van de mens is hij voortdurend in rebellie met Gods rechtvaardige eis. Paulus zegt: "Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Immers, het wensende is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet. Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dat doe ik" (Rom.7:18-19). Daarom zegt Jeshua dat wij zonder Hem niets kunnen doen: "Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen." (Joh.15:5) Toch heeft God een schitterende voorziening getroffen, teneinde ons in staat te stellen om Zijn Wet te houden. Hij geeft ons de mogelijkheid om door wedergeboorte, door de Geest, de eis der Wet te vervullen door de Geest die in ons woont. Paulus zegt immers: "Want wat de Wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees; God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de **eis der Wet** vervuld zou worden **in ons** (u en ik), die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest." (Rom.8:3-4) Veel mensen begrijpen wel dat de Wet heilig, rechtvaardig en goed is, maar zij begrijpen niet dat de Wet geestelijk is, en zoeken de Wet jammer genoeg in het vlees te volbrengen. Paulus heeft al eerder gezegd: "Zo is dan de Wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. ... Wij weten immers, dat de Wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde." (Rom.7:12,14) Jeshua toont ons duidelijk dat het houden van de Wet niet alleen een uiterlijke zaak is, maar dat de Wet het hart van de mens raakt en dus geestelijk is. Hij zegt over het 6^e en 7^e gebod het volgende: "Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doodslaan (6^e); en: Wie doodslag pleegt, zal vervallen aan het gerecht. Maar Ik zeg u: Een ieder, die in toorn leeft tegen zijn broeder, zal vervallen aan het gerecht. Wie tot zijn broeder zegt: Leeghoofd, zal vervallen aan de Hoge Raad, en wie zegt: Dwaas, zal vervallen aan het helle vuur." (Matt.5:21-22) Verder zegt Jeshua: "Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult niet echtbreken (7^e). Maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd." (Matt.5:27-28) Paulus zegt: "Want het woord Gods (De Wet) is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneen scheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten, en geen schepsel is voor Hem verborgen, want alle dingen liggen open en ontbloot voor de ogen van Hem, voor wie wij rekenschap hebben af te leggen." (Hebr.4:12-13) Rekenschap afleggen heeft te maken met het feit dat iedere mens zelf verantwoordelijk is om gehoorzaam te zijn aan Gods wil. En Gods wil is beschreven in Gods

Wet. Paulus zegt: "Wat zullen wij dan zeggen? Is de Wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de Wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de Wet niet zei: gij zult niet begeren." (Rom.7:7) Gehoorzaamheid aan Gods Wet, eist dus een oprechte dienstbaarheid van het hart. Alleen een wedergeboren en Geestvervulde mens is in staat om door de inwonende Heilige Geest te komen tot gehoorzaamheid. Paulus zegt: "... opdat de eis (gehoorzaamheid) der Wet vervuld zou worden in ons (wedergeboren en Geestvervulde gelovige), die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest." (Rom.8:4) Jeshua bestrafte eens de Farizeeërs en de Schriftgeleerden met de volgende woorden: "Waarom overtreedt ook gij ter wille van uw overlevering zelfs het gebod Gods? ... Huichelaars, terecht heeft Jesaja over u geprofeteerd, zeggende: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij. Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn." (Matt.15:3,7-9) Johannes zegt in zijn brief: "Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid. ... Een ieder, die uit God geboren is, doet geen zonde; want het zaad Gods blijft in hem en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren." (1Joh.3:4,9) Is het niet geweldig om inzicht te hebben in Gods Wet? Is het niet heerlijk om door de inwonende Heilige Geest tot een heerlijke overwinning te komen over allerlei ongerechtigheid? Vroeger dienden we de zonde, we waren slaven van de zonde, maar nu dienen we in volkomen vrijheid de gerechtigheid, dat is, gehoorzaamheid aan Gods eis. We zijn vastbesloten om, door de Geest geleid, gehoorzaam te zijn. Jacobus heeft eens een mooie uitspraak gedaan en hij zegt: "Want wie de gehele Wet houdt, maar op een punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden. Want Hij, die gezegd heeft: Gij zult niet echtbreken, heeft ook gezegd: Gij zult niet doodslaan. Indien gij nu geen echtbreuk pleegt, maar wel doodslag, zijt gij toch een overtreder van de Wet geworden. Spreekt zo en handelt zo als mensen past, die door de Wet der Vrijheid zullen geoordeeld worden." (Jac.2:10-12) Jacobus noemt Gods Verbond de 'Wet der Vrijheid'. Hiermee geeft hij feilloos aan dat zij die de Wet overtreden, niet 'vrij' zijn maar 'gebonden'. Dit toont ook aan dat Gods Verbond één volmaakt geheel vormt, gelijk aan een ketting met tien schakels die onafscheidelijk aan elkaar verbonden zijn. Wanneer één schakel verbroken wordt, dan is de hele ketting gebroken. De wijze prediker sprak eens de volgende woorden: "Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen (niet alleen voor de Joden). Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad." (Pred.12:13-14) En de Psalmist was toch ook wel erg duidelijk als hij zegt: "Zij, die uw Wet liefhebben, hebben grote vrede, er is voor hen geen struikelblok." (Ps.119:165) Jesaja verzekert ons van de zegen die voortvloeit uit de gehoorzaamheid aan Gods Verbond met de volgende woorden: "Och, dat gij naar mijn geboden luisterde; dan zou uw vrede zijn als een rivier en uw gerechtigheid als de golven der zee." (Jes.48:18) Je kunt nauwelijks begrijpen dat er gelovige mensen zijn die zeggen dat Gods Wet is weggedaan. Jeshua zegt: "Maar indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de Geboden." (Matt.19:17) De eerste psalm die wij in de Bijbel vinden begint met een heerlijke zaligspreking: "Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, die niet staat op de weg der zondaars, noch zit in de kring der spotters; maar aan des Heren Wet zijn welgevallen heeft, en diens Wet overpeinst bij dag en bij nacht. Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, welks loof niet verwelkt; al wat hij onderneemt, gelukt." (Ps.1:1-3) Als Paulus de Romeinse gelovigen onderwijst in de gezindheid van de Geest dan zegt hij duidelijk dat de gezindheid van de Geest leven en vrede is, maar de gezindheid van het vlees; de dood. Hij toont hier duidelijk aan dat het dan gaat om de vijandschap tegen Gods Wet. Paulus zegt: "Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de Wet Gods: trouwens, het kan dat ook niet: zij, die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen." (Rom.8:7-8) Johannes schrijft een hele brief over de liefde tot God en verklaart dan dat er in de volmaakte liefde tot God geen vrees is. Hij zegt: "Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit: want de vrees houdt verband met straf (vloek der Wet) en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde. Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat (niet lief heeft), dan is hij een leugenaar want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, kan ook God, die hij niet gezien heeft, niet liefhebben. En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben." (1Joh. 4:18-21) Hij gaat verder met de volgende woorden: "Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn Geboden doen. 3 Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn Geboden bewaren. En zijn Geboden zijn niet zwaar." (1Joh.5:2-3)

We zullen dit gedeelte afsluiten met een onderwijzing van Jeshua en Paulus. Jeshua werd benaderd door een wetgeleerde die Hem de volgende vraag stelde: "Meester, wat is het grote gebod in de Wet?" (Matt.22:36) Deze vraag is belangrijk, omdat het antwoord van Jeshua zal aantonen waarom het draait, en wat Gods wil is

voor de mens die naar Zijn beeld geschapen is. Jeshua sprak de volgende woorden tot hem: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is **het grote en eerste gebod.**" (Matt.22:37,38) Dit is ook meteen de **eerste tafel** van Gods Verbond. Over de **tweede tafel**

Gods Verbond is altoosdurend en eeuwig.

van Gods Verbond zegt Jeshua: "**Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.** Aan deze **twee geboden** hangt de **ganse Wet** (Gods Verbond) en de profeten." (Matt.22:39,40) Er zijn mensen die zeggen dat Jeshua hier twee nieuwe geboden geeft die Gods Verbond zouden hebben vervangen. Echter niets is minder waar, want Jeshua citeerde gewoon de uitspraken van Mozes, zoals Hij altijd al gewoon was om te doen. Mozes had namelijk al eerder deze woorden gesproken: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht. Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn. (Deut.6:5,6) Mozes bevestigde hier al dat liefde tot God een samenvatting was van de **eerste tafel** van Gods Verbond. Ook had Mozes al eerder gesproken over de **tweede tafel** van Gods Verbond, welke door Jeshua

geciteerd werd: "Gij zult niet wraakzuchtig en haatdragend zijn tegenover de kinderen van uw volk (uw naaste), maar uw naaste liefhebben als uzelf: Ik ben de Here." (Lev.19:18) Zo ziet u wat uiteindelijk de slotsom is: Liefde is de vervulling van Gods Verbond. Ook Paulus geeft op een eenvoudige wijze het grondbeginsel van Gods Verbond aan. Hij zegt: "Zijt niemand iets schuldig dan elkander lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de Wet vervuld. Want de geboden: gij zult niet **echtbreken**, gij zult niet **doodslaan**, gij zult niet **stelen**, gij zult niet **begeren** en welk ander gebod er ook zij, worden samengevat in dit woord: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de liefde de vervulling der Wet." (Rom.13:8-10) De geboden welke Paulus noemt zijn allemaal geboden van de **tweede tafel** dat aantoont dat hij op één lijn zit met de uitspraken van Jeshua. Liefde tot de naaste is de vervulling van de **tweede tafel** van Gods Verbond. Hieruit vloeit automatisch voort dat, liefde tot God de vervulling is van de **eerste tafel** van Gods Verbond. Kort samengevat; Liefde is de vervulling van Gods Wet. Zo is bewezen dat Gods Verbond van eeuwigheid tot eeuwigheid de basis is van Gods regering, en altijd de maatstaf was, en is, in Gods oordeel in het gehele universum.

Gods Verbond is altoosdurend en eeuwig.

Jakobus schrijft in zijn brief een paar fantastische woorden over wie er nu eigenlijk Wetgever en Rechter is. Hij zegt: "Eén is Wetgever en Rechter, Hij (God), die de macht heeft om te behouden en te verderven." (Jak.4:12) Buiten God is er géén Wetgever of Rechter. Gods Wet is net zo betrouwbaar en onveranderlijk als God zelf betrouwbaar en onveranderlijk is. Jakobus zegt over God: "bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer." (Jak.1:17) Nooit zal er één woord dat God gesproken heeft vallen of weggedaan worden. De psalmist zegt: "De werken zijner handen zijn waarheid en recht, betrouwbaar zijn al zijn bevelen, vastgesteld voor immer en altoos, volbracht in waarheid en oprechtheid. Hij heeft aan zijn volk verlossing gezonden, Hij heeft zijn verbond voor eeuwig verordend." (Ps.111:7-9) "Halleluja. Welzalig de man, die de Here vreest, die van harte lust heeft in zijn geboden" (Ps.112:1). Jeshua doet een belangrijke uitspraak als Hij het volgende zegt: "Meent niet, dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten te ontbinden: Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen." (Matt.5:17) Het woord 'vervullen' <4137> is een Grieks werkwoord. De verklaring van dit woord is als volgt: <4137> **Ple'ro-oo, ww**: Vervullen, vol maken, aanvullen, volledig maken. Jeshua handelen bewerkte dat Gods wil (als bekend gemaakt in Gods Verbond) naar behoren gehoorzaamd werd, en Gods beloften (door de Profeten gegeven) vervuld werden. Gods Verbond kan onmogelijk ontbonden worden, daar juist dit Verbond eist om God en onze medemensen lief te hebben, en het nooit recht kan zijn om God en onze medemensen te haten. Het woord 'vervullen' wordt ook gebruik in het volgende citaat: "En Hij (Jeshua) verliet Nazaret en ging wonen te Kafarnaüm, aan de zee, in het gebied van Zebulon en Naftali, opdat 'vervuld' zou worden het woord, door de profeet Jesaja gesproken," (Matt.4:13-14) Hier kan men overduidelijk zien dat Jeshua, door in Kafarnaüm te gaan wonen, het woord van de profeet Jesaja 'vervuld'. Vervullen heeft te maken met doen. Paulus zegt tegen de Galaten: "Verdraagt elkanders moeilijkheden; zo zult gij de Wet van Christus vervullen." (Gal.6:2) Vervullen heeft hier te maken met verdragen, ... dus gewoon doen! Voor Jeshua was het de gewoonste zaak van de wereld om te doen wat de Vader gesproken had. Jeshua wist hoe Hij in de liefde van de Vader kon blijven. Hij zegt tegen de discipelen: "Indien gij mijn geboden

bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde." (Joh.15:10) Dit is duidelijke taal. Als Jeshua iets zegt is het altijd duidelijk. Hij leert zijn discipelen om hetzelfde te doen als Hij gedaan heeft. Jeshua heeft duidelijk gezegd: "blijft in mijn liefde" (Joh.15:9) Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet wat Ik u gebied." (Joh.15:14) "Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad." (Joh.15:12) "Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt." (Joh.15:9-17) Jeshua spreekt dezelfde woorden als de Vader. Elkaar liefhebben is de samenvatting van de tweede tafel van Gods Verbond. Johannes schrijft 50 jaar na de kruisdood van Jeshua de volgende woorden: "Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft." (1Joh.2:6) "Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid." (1Joh.3:4) Johannes zegt hier niet, dat de zonde de overtreding van Gods Verbond was, maar dat zonde de overtreding van de Wet is. Johannes toont hier overduidelijk aan dat Gods Verbond van kracht is in het nieuwe testament. Hij zegt ook: "Ieder, die de zonde doet" en toont daarmee de bindende verplichtingen aan van Gods Verbond voor iedereen. Ieder volk, ieder mens, ieder persoon die de zonde doet, overtreedt Gods Verbond. Het feit dat Gods Verbond altijddurend en eeuwig is wordt onomstotelijk bewezen door het feit dat Jeshua, als de eniggeboren zoon van God, moest sterven voor onze overtredingen van Gods Verbond. Paulus zegt: "Christus is gestorven voor onze zonden." (1Cor.15:3) Indien Gods Verbond ontbonden had kunnen worden, en weggenomen, dan was het niet nodig geweest voor Christus om te komen en voor onze zonden te sterven. Het feit dat Jeshua moest sterven voor onze zonden, bewijst overtuigend de altijddurendheid en onveranderlijkheid van Gods Verbond. Christus moest komen en sterven om aan de eisen van Gods Verbond te voldoen, of de gehele wereld zou sterven. Johannes schrijft 65 jaar na de kruisdood van Jeshua in zijn boek Openbaringen: "Hier blijkt de volharding der heiligen (u en ik), die de geboden Gods en het geloof in Jeshua bewaren." (Opb.14:12) Hier geeft Johannes een beschrijving van de gelovigen die klaar zijn om Jeshua te ontmoeten. Zij bewaren de geboden Gods en het geloof in Jeshua. De Bijbel is duidelijk: Gods Verbond is altijddurend en eeuwig.

Gods Verbond en de Wet van Mozes

Om inzicht te krijgen in de verhouding tussen Gods Verbond en de ceremoniële wetten is het van belang om de verschillende teksten van het oude testament er eens op na te lezen en ze te voorzien van de verklaringen in het nieuwe testament. Jacobus geeft aan Gods Verbond een titel om hem te onderscheiden van alle andere wetten. Hij noemt hem de 'Koninklijke Wet'. Hij doet dat met de volgende woorden: "Indien gij echter de 'Koninklijke Wet' vervult naar het Schriftwoord: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf (Lev.19:18), dan doet gij wel. Doch indien gij met aanzien des persoons handelt, doet gij zonde en wordt gij door de Wet overtuigd van overtreding." (Jac.2:8-9) Het overtuigd worden van overtreding is een taak van Gods Verbond. Paulus heeft het ook duidelijk gezegd: "Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zei: gij zult niet begeren." (Rom.7:7) Zo zien we duidelijk dat het voor Paulus glashelder is dat de Wet de maatstaf is in het oordeel over goed en kwaad. Paulus weet dat het begeren zonde is omdat het in de Gods Verbond staat. Het 10^e gebod zegt: "Gij zult niet begeren" (Ex.20:17) De Prediker doet een sterke uitspraak door te zeggen: "Van al het gehoorde is het slotwoord: Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen. Want God zal elke daad doen komen in het gericht over al het verborgene, hetzij goed, hetzij kwaad." (Pred.12:13-14) Hij zegt niet dat dit alleen geldt voor alle Joden, maar hij zegt duidelijk dat het onderhouden van de geboden geldt voor alle mensen. Jacobus zegt ook dat wij door deze Wet geoordeeld zullen worden. Hij zegt: "Spreekt zo en handelt zo als het mensen past, die door de wet der vrijheid zullen geoordeeld worden." (Jac.2:12) Jacobus noemt Gods Verbond 'De Wet der Vrijheid'. Dit is dezelfde Wet waarin staat "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben, ... Gedenk de Sabbatdag dat gij die heiligt, ... Gij zult geen overspel doen, ... Gij zult niet doden, ... Gij zult niet echtbreken" (Ex.20:3-17) Jacobus noemt Gods Verbond de 'Wet der Vrijheid' omdat het voor Gods kinderen totaal geen opgaaf is zich naar Gods geboden te richten. Gods geboden worden door liefde vervuld. De mensen in de wereld, die God niet kennen, zijn door hun zonden gebonden aan hem die de wereld beheerst, ... satan. Satan houdt de mensheid gebonden in hun zonden en misleid de mens door ze te laten denken dat ze 'vrij' zijn. De 'Wet der vrijheid' wordt eerder door Jacobus de 'Koninklijke Wet' genoemd (Jac.2:8). Dit is de Wet, volgens welke de mensen zullen geoordeeld worden. Gods Verbond is niet pas gekomen op de berg Sinai, maar is altijd al een uitdrukking geweest van Gods rechtvaardig oordeel. Naast Gods Verbond heeft God een stelsel van offeranden afgekondigd welke door hun gebruiken en ceremoniën op Christus wezen. We zien bijvoorbeeld al dat Job gaat offeren voor de zonden van zijn kinderen, want er staat geschreven dat: "hij stond dan des morgens vroeg op en bracht voor ieder van hen (zijn kinderen) een brandoffer, want Job dacht: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd en in hun

hart God vaarwel gezegd. Zo deed Job altoos weer." (Job 1:5) Dit stelsel van offerande was al bekend in de dagen van Kain en Abel (Gen.4:3-5). Want Paulus zegt: "Door het geloof heeft Abel God een beter offer gebracht dan Kain: hierdoor werd van hem getuigd, dat hij rechtvaardig was." (Hebr.11:4) Ook heeft Noach zich betoond een kenner te zijn van Gods offerstelsel want er staat geschreven: "En Noach bouwde een altaar voor de Here, en hij nam van al het reine vee en van al het reine gevogelte en bracht brandoffers op het altaar" (Gen.8:20) Zo ziet u dat het geven van een brandoffer al bekend was vanaf dat de mens in zonde was gevallen.

Gods Verbond werd door God zelf met een **hoorbare stem** afgekondigd van de berg Sinaï. Er staat geschreven: "Toen sprak de Here tot u uit het midden van het vuur; een geluid van woorden hoorde gij, maar een gestalte nam gij niet waar, er was alleen een stem. En Hij maakte u **het verbond** bekend, dat Hij gebood te houden, de **Tien Woorden**, en Hij schreef ze op **twee stenen tafelen**." (Deut.4:12-13) Dit verbond van God is volledig en 'Hij voegde daaraan niets toe'. Er staat geschreven: "Deze woorden heeft de Here tot uw gehele gemeente gesproken op de berg, uit het midden van het vuur, de wolk en de donkerheid, met luider stem, en Hij voegde daaraan niets toe" (Deut.5:22). Jeshua heeft dit op een prachtige wijze samengevat door wat Hij citeerde uit de Wet van Mozes: "Heb God lief boven alles en uw naaste als uzelf" (Deut. 6:5; Lev. 19:18). De eerste vier geboden regelen de liefde tot God en de laatste zes geboden regelen de liefde tot de medemens. Verder wordt Gods Verbond uitgewerkt in de 5 boeken van Mozes door **inzettingen, oordelen, getuigenissen, rechten, en verordeningen**, die de '**Wet van Mozes**' genoemd worden (**Torah**).

De '**Wet van Mozes**' (**Torah**) geeft naast de inzettingen, oordelen, getuigenissen, rechten, en verordeningen ook de **ceremoniële wetten** door zoals er geschreven staat: "Dit is de wet op het **brandoffer**, het **spijsoffer**, het **zondeoffer**, het **schuldoffer**, het **wijdingsoffer** en het **vrede-offer**, die de Here Mozes gebood op de berg Sinaï, ten dage dat Hij de Israëlieten gebood hun offers de Here te brengen, in de woestijn Sinaï." (Lev.7:37-38) Deze **ceremoniële wetten** zijn ingesteld wegens de overtredingen van Gods Verbond door de mens. Daarom staat er: "Zij zonderden de brandoffers af, ... zoals geschreven staat **in het boek van Mozes**" (2Kron.35:12). Dit boek van Mozes werd in opdracht van Mozes gelegd **naast** de ark des verbonds: "Neemt dit **wetboek** en legt het **naast** de ark des verbonds van de Here, uw God opdat het daar tot **getuige tegen u** zij" (Deut.31:24-26). Dit '**getuige tegen u**' heeft te maken met alle vervloeking die God via Mozes bekend had gemaakt indien Gods verbondsvolk Gods Verbond zou overtreden. (Deut.28:15-68)

Gods Verbond werd echter op Gods bevel gelegd **in** de **ark des verbonds**. "Hij nam de getuigenis en legde die **in de ark**, ... en legde het verzoendeksel bovenop de ark." (Ex.40:20) Deze ark des verbonds is een schaduw van de ware **ark des verbonds** in de hemel. Johannes ziet hem in de hemel en getuigt er als volgt van: "En de tempel Gods, die in de hemel is, ging open en de **ark van zijn verbond** werd zichtbaar in zijn tempel, en er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen en aardbeving en zware hagel." (Opb.11:19) Het is uiteindelijk zo dat de gehele wereld, alle mensen, beoordeeld zullen worden naar Gods maatstaf. Alleen zij die volgens de '**Wet van Mozes**' verzoend zijn door het bloed van het Lam Gods, waarvan de dierenoffers een schaduw waren, zullen gerechtvaardigd worden en de nieuwe aarde beërven.

De **ceremoniële wet kon ons bewustzijn niet reinigen** en kon onmogelijk, hem (de gelovige mens) die God dient, voor zijn besef volmaken. Want Paulus zegt: "Dit was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd, in zoverre gaven en offers gebracht werden, die niet bij machte waren hem (de gelovige mens), die God daarmee dient, voor zijn besef te volmaken, daar zij met hun spijzen en drank en onderscheiden wassingen slechts bepalingen voor het vlees zijn, **opgelegd tot de tijd van het herstel**." (Hebr.9:9-10). Daarom zegt Paulus: "hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons (de gelovige mens) bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?" (Hebr.9:14).

De **ceremoniële wet was tijdelijk** want zij is dus opgelegd tot op de tijd van het herstel. Dat herstel kwam door Jeshua. Hij verwierf met zijn eigen bloed een eeuwige verlossing. Paulus zegt: "Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, ... is door de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf" (Hebr.9:12).

De **ceremoniële wet is buiten werking** gesteld met al zijn bloedoffers van stieren en bokken door de offerande van het lichaam van Jeshua en het uitgieten van Zijn bloed doordat Jeshua de ceremoniële wet vervulde en Hij borg is geworden van een beter verbond door Zijn eigen bloed! Paulus zegt: "Want een vroeger voorschrift wordt wel **afgeschafft**, als het zonder kracht en nut is, ... maar thans wordt een betere hoop gewekt, waardoor wij nader tot God komen. ... in zoverre is Jeshua ook van een **beter verbond** borg geworden" (Hebr.7:18-22).

De **ceremoniële wet is door God tot een einde gebracht** op een wel zéér spectaculaire wijze door het voorhangsel van de tempel te scheuren, van boven naar beneden, op het moment dat Jeshua de geest gaf en stierf aan Golgotha's kruis. God maakte een einde aan de ceremoniële dienst in de Tempel op aarde omdat het volmaakte offer gebracht was waarnaar de symbolen hadden verwezen. "Jeshua riep wederom met luider stem en gaf de geest. En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden ..." (Matt.27:50-51).

De **ceremoniële wet is opgehouden** te functioneren. Daniël profeteert: "Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven. ... En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden" (Dan.9:24-27). Jeshua 'vervulde' deze profetie volkomen. Na de opstanding ging Jeshua naar de hemel om in te gaan in het hemelse Heilige der Heilige om met Zijn kostbaar en zondeloos bloed een eeuwige verzoening te bewerken.

Gods Verbond houdt stand in eeuwigheid, want de psalmist zegt: "Van oudsher weet ik uit uw getuigenissen, dat Gij ze voor eeuwig hebt vastgesteld" (Ps.119:152). Gods Verbond wordt als volgt bezongen: "De Wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des Heren is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstondige. De bevelen des Heren zijn waarachtig, zij verheugen het hart; het gebod des Heren is louter, het verlicht de ogen" (Ps.19:7). Paulus zegt: "Wij weten immers, dat de wet geestelijk is" (Rom.7:14).

De broeders en zusters die **Gods Verbond** of de **Wet van Mozes** als 'vervult' en 'aan het kruis genageld' willen verklaren, zullen zich moeten realiseren dat alles wat God zegt per definitie Zijn Woord is, Zijn bevel, en God maakt géén onderscheid. Incestueuze- en ontuchtige relaties worden behandeld in Leviticus 18 en God stelt in vers 26 dat het gruwelen van mensen zijn en dat Zijn volk behoort te wandelen naar **Zijn inzettingen**. Verder geeft de Torah duidelijk weer dat het God een gruwel is als de mensen varkensvlees eten (Leviticus 11), maar hij noemt het ook een gruwel als de mensen geesten van gestorvenen oproepen. God gebied het op de volgende wijze: "Gij echter zult **mijn inzettingen** en **mijn verordeningen** in acht nemen en geen van deze gruwelen doen, noch de **geboren Israëliet**, noch de **vreemdeling** die in uw midden vertoeft" (Lev. 18:26). Wie zou nu nog willen beweren dat incestueuze en ontuchtige relaties, varkensvlees eten en geesten oproepen onbelangrijker zijn of minder belangrijk dan het onderhouden van de **Sabbat** en het vieren van **Gods Feesten**? Wie zou Leviticus 18 'vervuld' en 'aan het kruis genageld' willen verklaren, om zodoende die praktijken in het Nieuwe Verbond te legaliseren? Niemand toch, ... nee toch?

Genade is een gift van God

Het zal duidelijk zijn dat genade geen negatieve invloed heeft op het onderhouden van **Gods Verbond** en de **Wet van Mozes** en ze geen van beide ontbind of wegdoet. Genade is een gave van God welke onder het oude verbond werd getoond door de **ceremoniële wet** in de offers van het bloed van dieren en onder het nieuwe verbond door het bloed van Jeshua de Messias. Door onze schuld op Zich te nemen is Jeshua gestorven aan het kruis. God schenkt ons uit liefde de mogelijkheid dat bloedoffer van Jeshua aan te nemen, ... als wij dat bloedoffer aanvaardden, is dat de genade van God. Wat Jeshua tot stand heeft gebracht op Golgotha, is de volledige overwinning over zonde en dood. Door de overwinning van Jeshua, en het offer van zijn bloed, worden alle gelovigen van alle tijden door één offer tot heerlijkheid gebracht. Allen die hun geloof gericht hebben op Jeshua de Messias, ontvangen door het gelovig aanvaardden van dit ene offer volkomen redding, bevrijding en genezing en het eeuwige leven.

Prijs God voor Zijn genade!

Samenvatting

Jacobus noemt hem de 'Koninklijke Wet' (Jac.2:8), door Gods hoorbare stem gesproken (Ex.20:17; Deut.4:12-13), door Gods vinger geschreven op stenen tafelen (Ex.24:12; Ex.31:18), door Mozes in de ark des verbonds gelegd (Ex.40:20; 1Kon.8:9; Hebr.9:4), is een volmaakte Wet die de ziel verkwikt (Ps.19:7), voor immer en altoos vastgesteld (Ps.11:8), door Jeshua niet ontbonden maar bevestigd (Matt.5:17), ingesteld tot het verkrijgen van kennis van zonde (Rom.3:20; 7:7), zichtbaar geworden in de Tempel Gods die in de hemel is (Opb 11:19) waarvan de Heilige Geest zegt: "Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn." (Jer.31:33)

Immanuël, Gemeente van het Levende Woord

Tel 078 6990097, Fax 078 6990098, Mob 0629 065138

Email: w.verdouw@immanuel-gemeente.nl

Web: <http://www.immanuel-gemeente.nl>

Wees welkom op iedere Sabbatmorgen en ervaar dat de vreugde van JHWH onze kracht is.
Plaats van samenkomst: "De Havenkerk", Ieplaan 9, 2951 CB Alblasterdam, om 10.30 uur